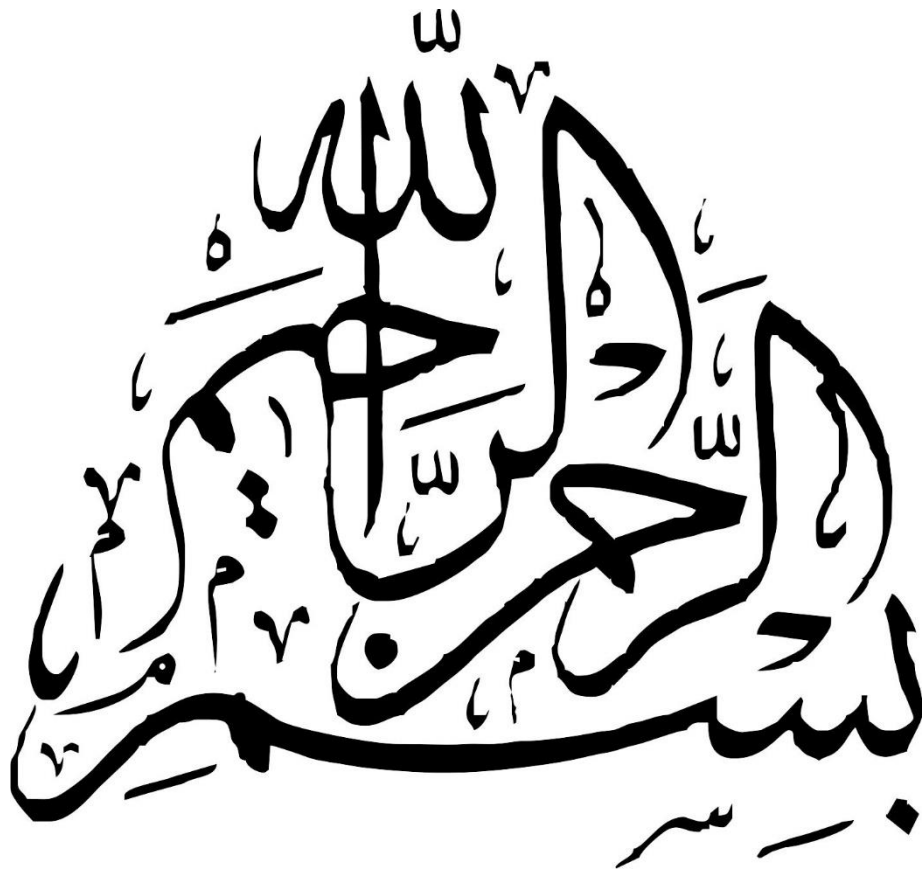

د کتاب پېژندنه :

|||||

د کتاب نوم : دځنگل ځناور

ليکوال : اجمل ((اټک)) يوسفزی

کمپوز او دیزاین : دفتر بت شکنان

د چاپ شمیر : پنځه سوه ټوکه

خپرندوی : وحبی کولتوری ټولنه

نیټه : 1381 دغوايي اومه

دخپريدو حقوق : پرته له لاس وهنې يې هرڅوك خپرولاى شي

دويم چاپ

دهلال ياسيني نه مننه

ډالۍ (!؟)

دافغاني تاريخ هغو سپيڅليو اتلانو ته چې په درندو بمونو يې دتن غوښې باد، باد شوې خوترپايه يې غليمانو ته خپل سرونه کښته اولاسونه پورته نه کړل .

(داسر ربه مات شوی خوټيت شوی چاته نه دی

پنځه وخته يې تاته په محراب کې راولم)

منن ليک:

له قدرمن اودرانه استادرفيع صاحب څخه دزړه له کومې مننه کوم چې دغه کيسه گۍ يې ولوسته اولازمې لارښوونې اوپيرزوينې يې راباندې وکړې.

دگران اجمل جان مينه اوپښتنو پوهانو سره دقدروږده . دامينه ئې ښيرازه اوسمسوره اوسه . * ارواښاد پوهاند صديق الله رښتين *
په اجمل کې ملي دردشته اوهمدغه درددی چې دی سوچه ليکل کوي نه دشهرت اومادي مطلب له پاره : لکه يوه دانه غنم چې په خاوروکې نه ورکيږي بلکې شين اوپه لسگونونوري دانې هم ونيسي داسې داجمل استعداد هم په رزغونيدودى * اجمل خټک *
باور دی چې دپښتو سبابه دگران اجمل له ځپانده استعداد اومينې نه ډيرې پيرزوينې اولمانځنې ترلاسه کړې . * استادحبيب الله (رفيع)
اجمل يوسفزی دپښتوبا استعداده ځوان ليکوال، ډيرباتر بيه اود ښواخلاقو خاوند دی، زه يې وجودکې ډيرصلاحياتونه وينم. اميدلرم چې دده استعدادبه غزونې وکړي زماپه عقیده داجذبه په کي ده زمونږ فرهنگ ته به ډير سترکارونه وکړي. * سرمحقق زلمی هيوادمل
کامې دعلم ،ادب اوسپين ږيرتوب له حيثه ننگرهار ښائسته کړی. مرحوم موليناخادم کامه يونان گانه ،ددې يونان ديوي لويې اودرنې کورنۍ يوځوان غړی اجمل ديزه يې استعداد، پښتو نواله اوایماندارى ستايم ، * اولسي مشرحاجی فقيرمحمد(بايزی) *
اجمل يوسفزی له پښتو سره سياسی مينه په وينه کې راوړې اودچاخبره په ميراث کې ورته پاتې ده. خودپښتو ادب فرهنگي پيريان پرې دموليناخادم اوشهيدشفيق دکامې د(قافه) راغلې دي * استادمحمدص (صميم) *
اجمل خوندورنشرليکي .شعرهم وائي خولږ،قاطع ، سپيڅلی اومغرور شخصيت لري ، ادبی اوسياسي سرگرمي ورته سکون ورکوي ، * استاد غلام عمر يوسفزی *

لومړۍ خبرې

تا راته هرڅه هرڅه وویل خو ما هیڅ ونه ویل

په داڅه دپاسه دوه لسيزو کې چې زموږ په گران هیواد تیر شول اولاتیرېږي، گمان نه کوم چې دنړۍ په تاریخونو کې یې بیلگه پیدا شي، ټولورنگونوپه کې خپل خپل رخت وښوده او هغه څه چې دنه کولو اونه ویلووپه کې وشول او ویل شول، قانون اودانسانیت لوړ مقام مات شو دمادي گټو له پاره اوراواوبه یوځای شول، سره ټول شنه شول او شنه بیاتول سره شول اوپه پای کې همدغه مرکب په افغان مسلمان اولس هغه څه وکړل چې په یوه ځنگله کې به هم نه وي ترسره شوي او ښايي په دغه لیکنه کې ترې د حیواناتو کړنه هم ښه وي. خودغه غیرتي اولس دهرڅه واوریدل، ولیدل، وزغمل اولاتراوسه هم پټه خوله لاس ترزنې ناست دی، داتول یې له څښتن تعالی سره مخ کړي دي.

زموږ باوردی چې حق تعالی به ظالمان داوولس په وړاندې ژرکوز گوري کړي.

په دردیدلی زړه

ستاسې خوږمن ورور (خاورې اجمل)

لاښه ډير گلونه واشي په داباغ کې

زه گران اجمل يوسفزی له دولسو کالو راهيسې پيژنم څومره چې ماهغه ليدلی ،لوستلی او اوريدلی دی نوډژوند پرهر پړاو کې مې بريالی موندلی دی ، اجمل په خپل لږ عمر کې دومره ډير کار کړيدی چې ډيرو هغو خلکو چې د شهرت لوړو پوړيو ته هم رسيدلي دي نه دي کړي ، دی په يووخت کې ادیب ، د ليکوال ، شاعر او ژورنالست هم دی ، اود سياست بې کچه مينه وال هم ، دملي خدمت ترڅنگ يې تر ډيره حده دخپلې سيمې اوولس خدمت هم کړيدی ، دهيواد دننه اوله هيواد څخه بهر به داسې پښتو خپرونه نه وې چې داجمل يوسفزی شعراويا نثر دې په کې خپور شوی نه وي ، داسې کلتوري اوسياسي ټولنې به هم کمې وي چې دې دې په کې ونډه ونلري دوخت په نبض پوه اود شرايطو په نزاکت خبردی ، په پيښور ، جلال آباد ، کابل ، کندهار ، بلخ ، اوهرات کې خوزه دده دمطبوعاتو هڅواوهلو ځلو عيني شاهد يم ، اجمل خپل مطبوعاتې اوسياسي هويت ښه وځلانه اوبښه پرمخ ، ولاړ حمزه بابا (رح) وايي چې شاعران دپشه کال دمچانو په څير دي چې په ژمي کې ترې ايله څوپاتې وې خواجل هغه دی ترننه دپښتو ادب په آسمان ځليږي اوپه راتلونکي کې هم ترې نهيلي نه يو .

اجمل يوسفزی دهيواد په انقلابي شيبوکې دملت ځوانويه ، همدلته بری دشعوراوالهام پښتو خپلې همایونې وزرې وغورځولې اود جهاد مورچل يې په خپلو له وياړه ډکوزمزمو تودوساته ،

اجمل نوښتگر اوبريمن ځوان دی ، دتخليق ځواک يې پياوړی اود کار استعداد اوانرژي لري چې کله دادب په ډگر کې يې تراوسه څوتوکه اثار ټولنې ته وړاندې کړي داداری په ډگر کې هم دبلخ پوهنتون درياست په څير مهم اوکاري پوست پرمخ بيولی شي. داجمل داريکو دايره پراخه ده خو په پالنه اوپوښتنه کې يې هم بريالی دی ، ژوند يې دنورو ډيرو افغانانو په څير له لوړو او ژورو ډک ، ټول څپې څپې او مداوجذر دی ښايې دژوند ژوند به يې په همدې څپوکې وي .

((موجيم که سکون ماعدم ماست))

زه په داسې حال کې چې داجمل دفن او هنر دښاپيرۍ ځواني اوشکلاتانده وينم دهغه دپنځونې ناوې لاپسولې غواړم .

درنښت اونمانځنه

محمد حسن حقيار

1-5-2-2م 81-2-1ه ل

د اجمل اټك د درد چغه

ماته اجمل اټك يوسفزي يوه مسوده راكړه چې زه پرې څه وليكم ماچې دده دقلم ، زړه او ذهن داتخليق اولوستو نوپوه شوم چې دنن وخت دحساس افغان زلمي په حيث يې دخپل هيواد اوسنيو پيښو ، غم ، درد ، فكر او نظرملي وطني زخمونو اوارمانونوته دالفاظو جامه وراچولې (وراغوستلې) ده ، دفن نقادان به ورته كومه نامه وركوي يانه وركوي زه په هغې بحث كښې پريوتل نه غواړم زه صرف دومره وايم چې دده او زما په هيواد كومه خونړۍ لوبه اوشوه اولاكيري (لوى خداآ دې زرختمه كړي) دهغې ژوبل احساس اوترخ ژوند تاثيرآ دبرداشت دحده وتلاآ دآ نوبې اختياره دزړه براس اودفكر تاوونه يا ، په دې مسوده كښې بيان كړې دي او داسې نقش ئي ترنه سازولو كوشش كړې دى چه لكه معاشره ځنگل شوي وي اوانسان خون خوارشوى دى نن دافغانستان دخارې هريو داحساس ، شعوراوقلم خاوند دخپل دې لرغوني وطن شخړې اوپيښې دهور طوفان اودوينو ډنډونه په خپل خپل بيل بيل انداز كښې داسې بيانوي چه خپل زړه لږ څه يخ كړي اوددې هرڅه دذمه وارانسان سترگې اوغروي ، اټك هم دغه كوشش كړى دى اوپه خپل خيال داهرڅه دانسان عمل منلوته تيارنه دى يانسان ته وايي چه دادانسان كارنه دى دادځنگل دځناورو (زمره ، پرانگانو ، ليوانواوگيدرانو) دخونخوارۍ اوبيوقوفۍ چارې كيدى شي اودغه شان داژوبل ، غمژن ، دردمن ، حساس اوغصه پښتون خپلې نننۍ معاشرې اوانسانيت ته په مخ سپيره وركوي چه (داڅه كوى)

مادامحسوس كړه چه داجمل داتحريز ديو داسې ماشوم دډيرزخمي مجبور شعورې واكه بې اختياره ساده چغه ده چه هغه كور كښې وهل ، وژل ، لوټل ، په وينو لمبول لمبيدل ، په هور سوزول ، سوزيدل ويني اوددې نظريه ليدويې د درد اوغم ويږي اوحفگان جذبات طوفاني شي نودخولې نه ناڅاپه څه چغه مغه اوباسي چې څوك ددې خونړي شيطاني منظر بنولو ته توجه وكړي دغه وخت داسې ماشوم سره نه وخت وي نه پوهه نه الفاظ خودخولا نه څه اوباسې اووئيل غواړي چه داڅه كوى ؟ ولا كوى ؟ مه كوى ؟

دليكوال زړه او ذهن ، لكه زما اوستا اود هرافغان ، دا غواړي - چه د(ځنگل دځناورو) دا دزور او فريب دا دسيسآ زرختمې شي ، نو خپل داتحريز په دې ختم كوي چې دزخمي زمري (زغم تمام شو) اوپه دواړو (ټولوځناورو) ئې ورغرم كړو .

ولا زه وايم چه - خداآ پاك دې زرهغه وخت راولي - چه ددنيا په مخ دجنت هسي هيواد ، اونجيب اولس دهرسړۍ خورسازشي - اودشيطان انسان دزور ، مكر اوفريب نه محفوظ اوپه امان شي .

اجمل خټك

21 - 4 - 2 2

اجمل او ((د ځنگل ځناور))

مخکې مې دهيواد ځوان هڅانداو پياوړی ليکوال اوشاعر وروراجمل يوسفزی دازمښت ډولۍ ، په نوم دکیسو ټولگه او(رڼې اوبښکې) شعرې ټولگه لوستې ووهغه مهال مې يوسفزی په ذهن کی دیوه ریالیست شاعر اولیکوال په حیث انځور اوه ،او کله چې پروسې کال همدامهال راته يوسفزی صاحب دخپلې لمړنۍ لیدنې په ترڅ کې وویل داځل یې ویلاړکړی دی چې یوسمبولیک اثر به لیکي اوداثر به زمونږ ددغې څوویشت کلنې غمیزی دپیل دځینو لاملونو یوانځور وي که رښتیا ووايم په څو دلیلو نو مې باور نه راته :

لمړی داچې يوسفزی ډیرځوان اودلږې تجربې خاوندو دویم داچې که څه هم په دې وروستیو وختونوکې له بد مرغه زمونږ ځینو ، ځینو ايله دگوتوپه شمیر ځوانولیکوالو کې سمبولیزم ته کړون پیدا شوی دی ، اویه دې برخه کې یې ټولنې ته ډیرښه اودیادور اثر وړاندې کړي دي خوبیا هم اوس اوس په پښتو ژبه کې سمبولیک اثر

دگوتوپه شمیر دي چې داخپله یوه ستره ادبي تشه گڼلای شو ښائي یولامل یې هم داوي چې زمونږ په ادب کې سمبولیزم یوه نوې ښکارنده ده داخوښکاره ده چې دلیکوالو هم ورته نوی پام اوښتی دی نوځکه به لیکوالوته ستونزمن هم ښکاري ،

اوبل دلیل یې داوچې ښاغلي لیکوال ، مخکې له دې څخه کوم سمبولیک اثر نه وڅپور کړی اوکه کومه سمبولیکه لیکنه یې کړي هم وي نومانه وه لوستې اودغې لارې ته یې ډیرنوی اوتازه دمه رادانگلی و ،

خویوکال وروسته يوسفزی صاحب خپل یوسمبولیک اثر راته راوړچې دادی ستاسو په لاس کې دی يوسفزی نه یواځې داپه زبه ورسوله چې سمبولیکه لیکنه هم کولای شي بلکې په دغه ډگر کې ښه تورزن هم دی ،

اوزه دښاغلي دامقام دخپل سمبولیک ادب دغنا لپاره یوښه زیری گڼم اوترڅنگ یې ستایم ،

(دځنگل ځناور) لکه مخکې مې چې وویل زمونږ دڅوویشت کلنې نادودې دپیل دځینو لاملونویوښه اوپرځای انځور دی ،

لکه گیدړڅرنگه اوولې دې ته هڅیږی چې لیوان اوپړانگان باید یوبل سره لاس اوگریوان کړي ،

زه نه غواړم چې دلیکوال په دغه ښکلی اثر ډیرې خبرې وکړم خودومره وایم چې په دغه اثر کې دلیکوال ژبه ډیره خوږه ده په تیره کله چې زمونږ دکلیوالي اصطلاح گانو اومتلونو مالگه ورسره گډیږي نولایې خواږه ډیر شي ،

لیکوال هڅه کړې چې سمبولونه پرځای اووړوکاروی لکه دگیدړ سمبول اودهغه کرکټر چې داپه خپله ډیر پرځای راغلی دی خوځینې وخت لیکوال نه ځینې سمبولونه تټیږي .

بله داچې د کيسې پيل ته که راشو نو که د کيسې پيل د دريو پتنگانو له الوت نه شوی وای دابه ډير په زړه پورې اوشکلی پيل و، داځکه چې دپتنگ ، مخکې ، لمر ، وريخ اوگل ترمنځ مخکینی بحث که څه هم ډيرشکلی دی خوبياهم ددغې کيسې هدف سره هيڅ ډول تړاونلري اوداپه خپل ځای يوځانگړی بحث دی ،

خودا دوه نیمگړتياوې داسې نیمگړتياوې دي چې د کيسې دښيگڼو سيوری پرې اوچت ښکاري زه ښاغلي ليگوال ته ددغه په زړه پورې اثر دخپريدو مبارکي وایم اوهيله لرو چې په راتلونکي کې هم ښه اوغوره اثار تولنې ته وړاندې کړي .

په همدې هيله

درنښت

عارفه عمر لور

2002 / 4 / 24 پېښور ارباب روږ

ښاغلی درانه او فاضل استاد ناگار راته د يو ليک په ترڅ کې داسې لارښونې کړې دي چې البته د همدې لارښوونو له مخې مې ځينې توري ترې ويستل ،

گرانه اجمله !

کيسه مې ولوسته –

په ښه روانه اوله فن سره په مناسبه ژبه ليکل شوې، دخپل نوعيت له مخې بشپړ نوښت لري، ز ما په فکر په پښتو ادب کې داسې ليکل ندي شوي اوياماندي ليدلي ،

هغه څه چې پدې اثر کې دډير راښکون لامل گرځي ، هغه دولسي ويناوواو متلونو پر له پسې اوډون دی ، چې پرې استناد شوي اودومره په ذوق تړلي شوي اوارتباط ورکړل شوی لکه کومه ښکلې مسلسل غزل .

کيسه رومبۍ ډيره سمبوليکه اوبياورو، ورو پردې ځيروي

ښکلي پاراگرافونه هم لري ، لکه داوبو پرمخ نقشې ، يا ، گل بې لمره نه غوړيږي .

ستا وعده زما توبه دواړه دلبره

لکه نقش د آب نه لري وثوق

خو هغه څه چې پر ما تروه ولگيده هغه بربنډه ژبه ده که څه هم په اوسني بهير کې خو له شعره هم جامې وتې دي،
ابيلگی ستا د لاتخليقي نوښتونو په هيله (ناگار)

لمړۍ برخه

په يوه ځنگله کې يوډير ښکلی اوتازه گل و. يوه ورځ دې ښکلي گل له ځانه سره وويل دادومره ښکلا ماته چا را کړې ده ؟ هرڅه فکر به يې چې کاوه ځواب يې نه شو موندلای.

ددې لپاره چې پوه شي، له ځمکې يې پوښتنه وکړه : ته پوهيږې چې دانښکلا ماته چا را کړې؟

ځمکې په ډيرې ځان ښودنې اوغرور ځواب ورکړ: ښکاره خبره ده چې مادرکړې .

گل : اوهغه څنگه ؟

ځمکه : ماستايودانه تخم ته په خپله غبره کې ځای ورکړاوپه دې سپيرو خاوروکې مې ستا پالنه وکړه او دې ښکلا او ځوانۍ ته مې ورسولی .

گل : وموسيده اوله ځمکې يې مننه وکړه مگر په دې پوهيده چې ښکلادې نه ده ورکړې اويواځی يې په خپله غبره کې رالوی کړی دی .

وريځي له آسما نه و غرمبيدې : او گله تا رښتيا وويل ځمکې يواځې تاته ځای درکړی، پالنه اوښکلا مادرکړې، نه گورې چې هره گړۍ درباندي اورم مخ دې مينځم اوتازه کوم دې .

گل له ځان سره فکر وکړ اوويې ويل : وريځ رښتيا وويل مگر کله چې يې په خواکې زيږو، شاپرو او بدبويه وښو اوکبلوته پام شو وريځ ته يې وويل: (که ته رښتياوايې نوولې دغو زيږواوشاپرو ته ښکلا اوخوشبويي نه ورکوې) وريځ بې ځوابه اوچوپ شوه .

په دې وخت کې چې داټوله کيسه لمراوريده غږيې وکړ:

ستا په مخ کې زماوړانگې دي ځکه دومره ښکلي يې ، گل ويل ته خومې کله، کله سيځې اوستادلاره مړاوی يم .

لمرهم خوله پټه کړه .

شيبه لاتيره نه وه چې پټنگ راغی اودگل پرمخ کښيناست .

گل خپله پوښتنه له ده هم وکړه :

پټنگ : وخندل (ښکاره خبره ده چې دانښکلا چادرکړې؟

گل : په يوه ساوويل : ووايه ، ووايه ؟

پټنگ : لوی اومهربانه څښتن .

گل : دابې ډوله نوبیا چاپیدا کړي؟

پتنگ : هغوی هم څښتن تعالی پیدا کړي ، ته یې د مینې او محبت له پاره شین کړی یې او هغوی یې د دوايي او د نورود خوراک له پاره .

گل ایله خپل ځواب پیدا کړاوله پتنگ نه یې مننه وکړه .

مگر ليوه بيا په دې خبرونه پوهیده چې چاپیدا کړی، دڅه له پاره پیدا شوی اوڅه باید وکړي؟

شبه اوروخ یواځې دخپل نس په ډکیدواو تشیدوپوهیده اوبس .

خوگیدر یوه ورځ ولیدل چې (درې پتنگان چې یوې ژړې ، یوسپین اوبل سور ویوځای والوتل اوپه یوه خوله یې ترانې ویلې چې دباران څاڅکې شول درې واړه دژړگل خواته ورغلل ژړ پتنگ پرې غږ کړ :

ای ژړه گله ! موږ پرېږدې چې دباران له څاڅکو نه ستا په پانو کې ځان پټ کړو.....؟

ژړگل : یواځې ژړدې راشي .

بیادریوار والوت پیل کړ اوسور گل ته ولاړل هغه هم وویل (یواځې سورته پناه ورکولای شم) ، بیا دریواړه والوتل اوسپین گل ته ولاړل

سپین گل دریواړه په خپلو پانو کې پټ کړل. او ویې ویل ماته ژړ ، سوراوسپین ټول یوشی دي .

بیانو گیدرله افسوسه سروبوراوه چې په پتنگانو کې هم دومره یوالی شته خوپه موږ کې

هم دا ورځ شوه دگیدرانو مشر به تل دځنگله په یو غار کې پروت اوفکر به یې کاوه چې په دا دومره لوی ځنگله کې دوی ولې دومره بې برخې ، خواراوذلیله دي. ترڅو به دنورو لاسپوڅي وي اودهغوی په پاتې شونو به دخیتو دوزخونه ډکوي.

دورځونه یوه ورځ وه کیدرلادهمدې انجړې سرلټاوه چې دځنگل بادشاه ټپي په غارورننوت. کیدرچې زمري په سرووینو کې لیت پیت ولید . واراوپاریې خطا اواریان دریان شو اولکه دشوې پاڼه په ریریدوشو. گمان یې کاوه چې گوندې پاچایې دسیاسي فکر نه خبر شوی وي په درنگ شیبه کې بیرته لږ شانتي سااوصورت شواو دځان سره یې ویل چې ماخوتراوسه خپل فکر له ځانه سره ساتلی اوهیچاته مې دپاچاپه خلاف سیاسي شعور نه دی ورکړی .

خاموشي لوی کمال دی په همدې لنډو شیبو کې زمري دگیدرخواته رانږدې شوترڅنگ یې پریوت اوگیدرته یې وویل (غره کې مې په ښکار پسې ځغاستل چې له گرنگه راپریوتم . خرمن مې څوځایه شکیدلې اوگمان کوم چې هډوکي مې هم مات وې ایله په شواخون مې ځان تردې غاړه راوړسواه . مرم نه پاتې کیږم ته زرلار شه اوبچی مې راخبر کړه

چې وروستی دیدن او خبرې ورسره وکړم. گیدرکې ايله ساوچلیده اوشکریې وویست چې زمري يې له سیاسي فکره خبرنه وفکرې وکړ ويل يې همدادې وخت دی یوه شېبه هم ضایع نه کړې گوره بیابه لاسونه مروړې اووخت به تیر وي، ښه طلايې چانس دی .

له خوشۍ گ يې دوه، دوه اچول ټول ملک راته میدان دی. سروخت دی په تللیو اوبوپسې بیل اخستل بې گټې کاردی. ښه فکر پکار دی چې سبا ارمان ونه کړم. پاچاوهسې هم فیصله دی .

له دغه لنډکي فکرنه وروسته يې بیا غارته وکتل پاچايې هوشه اوویده شوی و .

گیدردغار خو له ورو، ورو په لوتو، گټو پټه کړه اوپه پوره دقت او فکر روان شو، چې څه بایدوکړې دخوښۍ یوداړچینگی يې وکړ خدایزده څه يې کرل اوریل په زړه يې تیریدل ، چې بې زړه خلک هیڅ وخت نه بریالي کیږي. دځوانۍ ژوندبایدغنیمت وگڼل شي اوتنبلي خودټولو بدبختیو مورده کله به يې ويل خپل راز له ځانه سره وساته بیايې ويل دگور شپه خوهرسې نه هم په کور کیږي نه اود خپل فکر آس يې دلیوانو په خوازين کړ.

دلیوانومشر ته په ډیرې عاجزۍ اوکمینۍ لاس په نامه ودرید. زمورډ خوارانو بیوزلانو اوبې کسو مشره زمور غمخواراو دسترگو توره اوبیايې خوله نوره هم پسته کړه ((له تاقربان شم)) زمورډسرتاجه ، مورډی بې له تانه شو . مور خوتل ستاسونمک خوړلی ، تاسې زمورډ درزق وسیله یاستئ که ستاسې پاتې شونې نه وای زمورډ دتومنې تگر به وختي ټول شوی وای اوریدلي به مووي چې دتمه کوونکي په غاړه مرییتوب رسی پرته وي . مور خوتل ستاسې غلامي دسر په سترگوملې . مور ته مومورویلي ((دلیوانوتل احترام کوئ هغوی ډیرزړه سواندي اومورېي تل احسانمند یو. زه دموروینا اوستاسې ښه نه شم هیرولای .

وايي دخولې اوزړه ویناچې یوه شي نویارانه ترې جوړیږي اوزړه چې مین شي ښایست نه غواړي .

مجبوره یونن ځکه پاچاصیب ستاسې خواته راغلم . غواړم چې پس له دې خپل فکرونه سره یوځای کړو اوداسې یوه لاریپداکړوچې دنورودغلامۍ نه خلاص شو بیامورډ پوهیږو اودځنگله پاچاهي .

لیوه دگیدردې نااشنا خبروته غوړ ، غوړ اولاس ترزنې ناست ود((پاچاصیب)) په ټکې سره يې ټکان وخوړ خوله يې جوړه کړه چې گیدرته څه ووايځو گیدرخوله نوره هم چینگه کړه .

گیدر :ته به وایې چې څنگه په وړه خوله دومره غټې خبرې کوي زمورډ دردمن اومیرنیه ! اصلي اومهې خبرې نه راځم .

څوورځې کیږي چې دځنگله مستبد، بودااوځان غوښتونکی پاچامړشوی ، مادمشرانو نه اوریدلي دي چې خپل سرپه خپله نه خریل کیږي . په اتفاق اویووالي هرناشونی کارشونی کیږي،

لوړه‌مټ غرونه سوري کوي اوديوه لاس نه ټک نه خيژي زه وایم دغه منصب تاسي سره ښايي اواصلي وارث هم تاسي ياست ځکه چې په موږ غوندي خپلو کشرانو ډيرترحم کوي موږ خوستاسي سره يو، پاتې شول دانورواړه دوی هم څه نه شي ويلای موږ چې ستاسې په خدمت نه شرمېږو نور به ولې بغاوت کوي اوکه چاوکړ بيانو پيريانونه غزنی څه دی داسې به يې وړک کړوچې څوک يې په بوی هم پوه نه شي .

تاسې خوبه اوريدلي وي چې وايې دډيروامساديوه پنډکېږي،خبره ديووالي ده غږوکړه موږ ټول ترناقربان يو .
ليوه هم فکرواخيست، لومړی يې پرزړه شول چې دخپلې پرستنې سره پښې غځول په کاردې. دفيالانو سره ټانټې ژول سخت کاردی . خوداسې ښکاري چې دپاچانوم ترې هرڅه هيرکړل .

ليوه ، دگيدږمشورې خوپه رښتيا راته دزړه سوي ښکاري ښه فکريې وکړ کړې خولې خوپه سوک سميرې ، دانورتول خو پريږده ، پړانگ خانه خراب سره به څه کوو. هغه خو موږ يوه شيبه هم نه مني .

بيا به دگيدږ په ياری شکمن شوويل به يې دايلني مارپټ چيچل کوي هسې نه چې دگيدږمينه دخره لته نه شي بيايې وويل دغور ورخبره خوده ښه موقع ده نور لکه چی موږ دغلامۍ نه خلاص شو دبخت پچه مو ختلې ، رښتيا که داټول لږه کي په موږ پسې ودرېږي پاتې يو پړانگ شودهغه به هم څه چاره ، ماره وکړو. هر کار په ميړونوکيږي دگيدږخوارکي به څه نيت بدوي ، توکل نر دی اونديښنه ښځه هرڅه چې راپېښ شول له پېښې خوبيا تېښته نه وي .

بيا ليوه په ډيردرناوي گيدږته له دغې همدردی او غمخواری له وجې کورودانی ووايه .

گيدږ: (هم سروشوراوه) نه نه صيب داڅه مانه نه لري که موږ له واقعيت نه سترگې پټې نه کړو ستاسو په موږ ډير حقونه شته چې هغه په داسې وړو ، وړو مندو ترږو باندې نه پوره کيږي،

داخو زموږ خپل دگټې کاردی ټول په يوه کشتۍ کې سپاره يو،

صيب باور وکړئ چې تيره شپه مې په خوب کې عجيبه شيان ليدل، اوله دې سره چوپ شوه اوددې سره دليوه سودانوره پسې زياته شوه .

ليوه : تاسې ونه ويل چې څنگه خوب موليدلی ؟

گيدږ : يوعجيبه اوډيرناشنا؟

په دې وخت کې يوه ډ له ليوان نورهم وارخطاراغلل اود مشر سره وپسيده دگيدږ په کونه بيا ټنگارشو ،

وايي چې دغله ځای په غره کې نه کيږي ، واراوپارې خطاشو، سم له واره يې بيا په زړه کې تيرشول لکه چې لارې په کې دکم عقلو ياري دخره سوارلي وي . يوځل يې گڼلي وه چې دميره يوه ميړانه تېښته ده بيا يې ويل چې دغيرتي

مرگ تل دبې غيړتو دلاسه وي ، اوس خوکیوتی یې ژړیې خپل سااوصورت سم کړ ځان یې په دې ډاډه کړچې له غلامۍ آزادیدل اوقدرت ته رسیدل خوډیره سربښندنه غواړي ، دشوقدرشپه په شوگیرلیدای شي ، په دې لاره کې خوهره څه راځي اوس خو په سین راگېشوی یم اوسرمې په لاس کې نیولی .

مشرته یې ځان بیادیوډیرنږدې خواخوږي په شان نږدې کړاو پوښتنه یې وکړه .

گیدر : خیرت خودی څگنگه بې چورته شوې جناب ؟

لیوه : خیریت خونه دی .

ترخوچې یې له یوه ساړه اوسيلي وروسته خبره پیلو له گیدربیاپه ځان وخوړه .

لکه چې خبره په تاکې وي یاپیره استازه !

لیوه : (اسویلی وکړ) هغه څوک زموږ دوست دی چې موږ ته سمه لاره ښايي له تاڅه پرده ته خوزموږ دوست یې دوی راته یو نوی اوخواشینونکی خبر را کړ .

گیدر : هغه څنگه جنابه ؟

لیوه : زموږ یوډیرزړور اوغانبور سرلښکری ملگری چاوژلی دی .

گیدردمکریوڅوویښ اووای وکړه تندی یې تریونیولی واوپه زړه کې یې له خوښۍ گوړې ماتولې ویل یې ماموته بیادې موته اوس خو له ټولو ښه شوه تنورښه گرم دی څومره تیل چې پرې شیندې همدایې وخت دی. تل موموږ خواران دارلې یو واروکړئ دمرونو کسات به اخلم دزرگرسل اوداځنگریوزه به موهم خوښ شم .

گیدر : جناب ! زه خوهمدغه غم ژاړم چې ولې دومره تیري په موږ خوارانوکیري .

ټول لیوان یې ښه ځان ته ځیرکړل .

ددې په ځای چې دغه ظالمان په موږ لورونه وکړي دکور ډوډۍ اهل اوعیال غمخواري مووکړي وهی ، ټکوي اوآن وژني مو .

لیوه : (بیالیوه نوروته مخ کړ) څه وکړو؟

ټول چوپ ناست وو. له لږې چوپتیاوروسته .

یوه کړه: څکه چې تاسې وایاست، غوښتل یې چې نورڅه هم ووايي خو گېډرته یې پام شواودنورڅه ویلویې ډډه وکړه

په ځینو گیدرښه نه لکېده پوهیدل چې هډه اوگني ، دگیدراو لیوه دوستی ناشونې ده .

اوگیدر بیا ټول ترسترگولاندې څارل .

یوه بیا کیدرته مخ کړ :

ستاسې څه نظر دی څه کول په کار دي؟

گیدر چې یوه څه نقشې داوبو پرمخ جوړولې اوورانولې اوس ددوی په بې عقلۍ یې ښه باور پوخ شو چې نقشې یې داوبو پرمخ نه بلکې دکاغذ پرمخ دي اوژر به عملي هم شي .

گیدر : له موږ خوتاسې په دې کارونو ښه پوهیږئ خون یوه مشوره زه درکول غوړم ښه دی چې دانورهم ناست دي موږ خواران به ترکومه ذلیل یوڅه غوړې به کوم موږ خوهیڅ نه شو کولای مگر تاسې ، یوقوت یاستی لمر په دوه گوتو نه پټیږي .

که څوک مومني اوکه نه هغه بیله خبره ده اوس خوموږ هم درسره ولاړیو ترڅو به تورتته سپین اوسپین ته... اخرترکومه زغم اوصبر باور وکړئ (په یوڅه ژړا) نورمودصبر کاسې ډکې شوي هره ورځ په ویراوغم شپه کوو .

په کومو چې مولاس بردی خوتول له موږه ویريږي او له کومو سره چې موزور نه رسیږي نوڅه کولای شو .

گیدر له ځان سره ویل ترڅو چې رښتیاراځي درواغو به کلي وران کړي وي اوغږیې کړ دقوم سپکه خولوځې غوښتې وه چې سړي په اوبوکې وچ شو، تاسې لوی قوم یاست یوه مت په کار دی هیڅوک به مخه ونه نیولی شي ؟ په حرکت کې برکت شته گل بې لمره نه غوړیږي اونیکمرغي بې له مینې منځته نه راځي اوس داوخت راغلی چې ټول باید یولاس اویو موتی شو .

ټولومشرلیوه ته کتل چې څه وایي !؟

گیدر : بیاتوکل کړ : زه خو کمزوري نه یادوم هغه خووړي چرگان دي هروخت چې دانې وشیندوراټولېږي له هغوژاړم چې په رډو ورته گورو اوهیڅ کولای نه شو .

مشرلیوه ته دگیدر نظریوډیر خوند ورکړی واوهرتکي ته ځیرلاس ترژنې ناست و .

گیدر ددې له پاره چې ټولو ته ځان ډیرنږدې اودوست وښيي کړه یې : زما زړه تاسې ته راته ځکه پښودلته راوستم .

یوه بل لیوه : خبرې ډیري سړي یودکار پایله په څه وي ؟

مشرلیوه غوښتل چې په دې مسایلوکې له گیدرسره مشورې وکړي اولارې چارې ورته وښيي نو ټولوته یې وویل بیا گورواوس ځئ .

گیدرهم چې دلیوانو دې عقلۍ پوره جاج اخیستی و دبیا لیدو په هیله یې ځان له لیوه څخه فارغه کړ ځکه چې کارونه ډیراووخت لږو .

دويمه برخه

بياگيدړ له ويرې شل زړوچ يوکړل اوپه منډه منډه ، دپړانگ په لورې روان شو .

داچې ليوان يې دخپل مکر په جال کې راوستي ووډير خوښ ښکاريده او له ځان سره يې ويل ستاسې څه اوڅه وکړم . تل موږ ستاسې تورمخو نه په عذاب يونن به موزه خوښ شم بيا به يې دخپل سرسره لوبې کول راپه يادشول لږ به ټکنی شو .

اوپه زړه به يې تيرکړل :

په جهان د ننگيالو دي دا دوه کاره

يا به وځوري ککړی يا به کامران شي

بيا به پوره ډاډمن شو ، دليوانو بې عدالتيو ظلمونو اوتيريويې

په زړه اوربل کړی و زړه يې تياکې و . په پوره کچه يې ترې زړه تور شوی و ، چې دسپينيدونه و اودالمبې ترهغی نه سپريدې چې دوی يې تباه اوپه مرگ جاروکړي نه وو ، ښايي په ځنگله کې پردوی نور ډيرغښتلي اوقوی ځناورهم وومگر هرسړی خپل تربورلري اود دوی تربوران ليوان وو ، څومره رخه يې چې له ليوانو راتله له بل چانه راتله .

په همدغه گوړه ، گوړه يې خو له خوږيده راخوږيده چې دپړانگ خواته ورورسيده .

دپړانگ په ليدو سره يې کله ټکان وخوړپه تيره بياچې لا پړانگ غوږونه دده په خواشک کړل له هيښته يې پرلينگواوبو لارې وکړې ، بله لارنه وه څه يې کړی وای دخپل ارمان دپلي کيدو اوازادی له پاره يې سرپه لاس کې نيولی واوځپل زړه يې ډير غټ کړی و او هر وخت به يې ويل که رنگ دې دگيدردی زړه دزمري کړه اوهمدالامل وچې تراوسه په بره روان و .

او له هغې ورځې راپدې خواځان ورته پوره کره ښکاريده چې ښځې زمري ته يې دهغی خپل تصوير داوبو په چينه کې وروښوده او ورته ويل يې چې زمري له تاپټ له دې لاندې زمري سره مينه کوي اوهغې دهمدې خبرې په اوريدوسم ځان دبلې زمري پسې اوبه ته وغورځاوه ، بيايې چغې وهلې اوده ورته له پورته رږد کتل خندل اوويل يې ((وه گنجی خراپې ديو گوزاره ژلاړي)) .

په دغه شيبه کې يې يوځدای (ج) له زړه خبروخوپه ښکاره ډير زړور پړانگ ته ورنږدی شو .

پړانگ هم دخپل شهزاده اواصل خوی له مخې ورته بېرته شو اوجرات يې ورکړچې څه غواړي .

گيدړ پړانگ ته نږدې کښينااست له يوه داړچينگي سره سم يې دمکرپه سلگيو اوستينولاس پورې کړ .

پړانگ چې ډیر زړه سوانده اومهربانه و، ددې سره سره چې دگیدپرانو دمکرونو اوتیرایستنو هغه کیسه ورته یاده وه چې یوه ورځ دځنگله ټول اوسیدونکي مخ کې وواو یوناآشنا اوبې رقمه شي ورپسې ځغاسته اوحتی زمري اوپړانگ هم له دې ویرې چې دابه ډیر قوي شی وي په رښتیا چې له تش ټوپک دوه کسان ویریري نورله دي ویریدل اوداله هغوی خو له خپلې ویرې ورپسې وکله چې اوبه مخې ته راغلې ټول پوریوتل ، گیدر مکارچې په اوبو ورگډشوه دڅرمنې رنگ یې اوبو یووړ نوچې نوروبیرته ولیدل چې گوري گیدر دی یواځې یې غوښتل چې دخپلې څرمنې په رنگولو پرنور وپاچاهی وکړي هماغه وچې ټول ورپسې راوگرځیدل او..... خوبیا هم د پړانگ په زړه کې تیر شول ،

داچې دې دومره زړه کړی اوترما راغلی هرڅه کار اوپېښه چې وې په پوره ملا تر اولورونه به یې کوم تیر په هیر .
په دې وخت کې گیدر بیا په ستینولاس پورې کړ .

دپړانگ سوداوار په وارډیریده اوسوچونوپه سراخستی وچې داڅه وایي .

گیدر یوڅه پوزه کش کړه اوبیایې په نیولي آواز چې ورو،روبیا صافیده پیل وکړ .

گیدر : زمونږ دستراجه خدای مودې بې له تانه کړي او تل زموږ دسرسیوری اوسې ، موږ ته دموږ اوپلاره مهربانه پاچا !

دپاچادتوري په اوریدودپړانگ غوږونه بیا شک شول اوبیایې اندیښنه شوه چې دابلامرې څه وایي زه لیونی یم اوکه په دې څه شوي دي .

بیایې کړه : چل څه دی ؟

تانه خیرات شم ټول ځنگل خبردی . گیدرله خپلو ټولو مکرونو نه کار اخیسته ددې له پاره چې موضوع مهمه اودپړانگ احساسات راوپاروي غوڅه خبره یې نه کوله .

دپړانگ زړه بیا تنگ شو .

پړانگ : وایم ځنگل په څه خبردی .

گیدر : تاته لوگی لوگی شم .

پړانگ : په همدې خبرې (لږ په قهر)

گیدرچې پوه شوچې پړانگ اوس ښه په احساساتو کې راغلی اوهم ورسره جوخت گیدر یوڅه ویرې هم واخیست دپړانگ ټول ویښتان زیره شول بریتان یې هم شک شول اودسترگو کاسې یې سرې سرې شوې .

گیدر چې هرڅه په پوره ځیرسره څارل واراوپارېې لږ څه خطا شو خوژرېې وویل ماخوب لیدلی ؟

((تعبیر یې کړی مایه ظالمانوبه چپه شي

چپه کاکل مې خوب کې دجانان لیدلی دی))

له دې سره پړانگ لږ څه غلی اوپه فکر کې کیوت چې داڅه وایي دخوب یې زما سره څه اړه ؟

گیدر بیا په ژړاشو

په دې وخت کې دپړانگ زړه ډیر نرم شوی و او فکر اخیستی و چې گیدر خوهسې نه دی راغلی حتمې یې خوب په مایوړي څه اړه لري .

اوپه دې کې هیڅ شک نه و پړانگ چې دگیدر سلگۍ ولیدلې دهغه سترگې هم له پریشانی سرې شوي وې ،

دگیدر په سربې لاس راتیر کړ او بیا یې ورته وویل : په ژړا اوسلگيو هیڅ نه کیږي ته خوروغ جوړې نه چاوهلی یې اونه بل څه یو خوب دی لیدلی دومره ژاړې زه هره شپه اوروخ خوبونه وینم مگر نه ژاړم اونه خاندنم اوکه نه بل څه دپلو لاندې مولى وي نوبیاخوزما خبرول په کار دي . ځکه دپاچادغر په اوریدو پړانگ حیران و .

گیدر پوښو چې پړانگ پرې اوس ښې شیدې راپریښی دي اودهرڅه منلوته یې تیاردی اوپه اسانه یې په خپلو لومو کې ښکیلولی شي نو کړه یې :

زموږ دځنگله اوزړونو سرداره ! سل دې ومري خوسردي نه مري ماخوب لیدلی چې دځنگله پاچامر شوی وي پوره گډوډي او پوره خپل سري وي تورزن او په کې معلوم نه وي دلته پړانگ بیا بېراوگیدر ته غوږ شو چې داحرامی څه وایي .

گیدر : ته دې ژوندی وې ژاړم په دې چې وینم له تا سو پرته دا نور تورمخي داسپین سترگي ، بی شرمان ، کاسه لیڅي ، سپي ، لیوان او موږ ته پریټې تاووي دومره خولابې کسه نه یو .

دلته گیدر لږ غلی شونښايي غوښتل یې چې پړانگ څه ووايي او یایې دخوب دشاربنې له پاره لیوالتیا زیاته کړي او پتیلی یې وچې همدادې وخت دنکه شفتلوکې واښه کړي ،

پړانگ : هسې څه خواره بې عقله داخوي خوب ونو بیاولې دومره پریشانه یې څه په وینښه خودې نه دی لیدلی چې ژاړې؟

گیدر : (بیا دمکر نه شونډې ډډې کړې اوپه ژړغوني غږ یې کړه) زماپه خوله نه راځي چې یې ځنگه تاته ووايم

پړانگ ډیر دقیق دگیدر خبروته غوږ و دگیدر دې وروستی خبرې بیا پړانگ دسودااواندیشنو په سیند لاهو کړ .

پړانگ : څه دې په خولې نه راځي زړور وايه په کورمې راننوتی يې ويرېره مه سپينې سپينې وايه که زما دزيان اومرگ وي هم ؟

گيدړ : نه قربان وايي دوست به دې وژړوې اودشمن به دې وخنده وي نه ويرېرم زه ځان ستاسې خواخوږی بولم تل موستاسې دسيوري لاندې ژوند کړی تاسې دخپل ځان بولم ځکه درته راغلم گنې ماڅه په مارپښه ايښې وه ، چيرته عزيزخان چيرته ملنگ عبدالرحمان .

پړانگ : (دپړانگ چې سودابنده وه خبره يې ورغبرگه کړه) همداسې مې دروبو له ، موږ خوهره شيبه په نيشو اوتماشو کې يو يواځې دځينو په ډکولو اوتشولوښه پوهيږو نورهرڅه رانه هيردي ستاسې غوندې خواخوږو دوستانوته ډيره اړتيا لرو چې کله کله موله يوڅه خبر کړي .

اوس نوراته حال وايه درسره ژمنه کوم چې هرڅه به ستاپه خوښه اومشوره کوم .

رښتيا چې دخوښۍ شيبې لندې وي . گيدړ چې داهرڅه دهمدې خبرې داوريدوپه هيله کول اوس نوپوره دخپلو کړونو په پلي کولو کې ځان ورته بريالی اوهوساښکاريد

گيدړ : زموږ دزړونو سرداره : ماچې کوم خوب تاسې ته ووايه دهغه تعبير رښتياشۍ .

پړانگ : (بيا بېرشو) اوهغه څنگه ؟

گيدړ : صيب څوورځې کيږي چې ځنگل بې پاچادۍ زمري له کوم پانه راغورځيدلی اومړشوی .

پړانگ : داڅه وايي ؟

گيدړ : صيب تاسې راباندې په قهر نه شئ هغه خپل کبر وخوړدکبرجام نسکوروي په تيرجشن که تاسی ته به يادوي هغه کارغه ته دشاهۍ تاج ورکړچې ورپه سريې کړي په داسې حال کې چې داحق ستاسې وهماغه ستاسې صبر وواهه اوهلاک شو ، نه يواځې تاسې بلکې موږ ټولو ته يې ډيربدنسبت کړی و هماغه زما خوب کټ مټ رښتياشوی تاسې چې اصلي وارثان ياست خبرنه ياست مگر ماته دژړا اوتاسې ته ښايي دخندا خبره داده چې ليوان غواړي پاچاهي اعلان کړي .

پړانگ : (اوچته ودرید) داسې به نه وي ؟

گيدړ : که زما په خبرو موباوړ کيږي همداسې ده ، ژربه يې واورئ .

پړانگ له ډيره قهره توراوشين شواولکه چرسې سم له واره يې دسترگوکاسې له وينو ډکې شوې .

گیدر دپرانگ حالت ته کتل بیا ورخطا شوچې اوس سرخوړلی نه شي ژرې لارې تیرې کړې اوپرانگ يې مخاطب کړ :

جناب سردارصیب :

تاسې وارخطاکېړئ مه دادهغوی جهالت دی امانت ځمکه هم نه خیانتوي داخوستاسې خپل حق دی مااوریدلي دمیږي چې اجل راشي وزرې وکړي ، بیا اخترخوټ میږ نه دی حتمي دبازلہ خالې بازپاڅیږي ، دوی په ځان خندلي دي اوخدايزده څه يې خوړلي چې نه يې هضمیږي هرڅه په یوه فکر اوتدبیر کېږي بل هغوی څوک مني په ټول ځنگل کې له موږ بل څوک خواراوذلیل نه شته تاسیر دې زموږ له سره کم نه شی که موږ مړه هم کړي خو مشري به يې ونه منو، او نه به له موږ ښه ورځ وگوري بیا ستاسې دعاپه کارده که نورهیڅ نه وي غلچکي کوزارونه ها، ها، ودې، دې خوبیا موږ ته پریږده کارغه وې دزانې مزل کاوه خپل يې هیرکړ ددوی پوره راغلي ده .

پرانگ دگېدږخبرولرلر سوړکړاوله ځان سره يې فکر وکړ چې په دادومره لوی ځنگل کې بل یوداسې میږه پیدانه شو چې اوس لیوان راپاڅیږي اودواگواوسرداری شوق کوي په رښتیا چې وزرې يې کړي اوډیرژر به ترې سرونه غوڅ کړم چې بیادچاسره څه چې په زړه کې هم داسې خوبونه ونه گرځي دومره لویه سپک نظري (؟)

گیدر چې په دي پوشو چې اوس په پرانگ لکه یوماشوم لوبې کولی شي نو ورته ویې ويل :

((ستاسې له پاره دادومره دسوداخبره نه وه موږ ته د اندیښنې وږده ځکه موتاسې خبرکړئ اوس نولکه غوږ ته لاس وړل دي هیڅ اندیښنه مه کوئ اوس یوفکر په کاردی اوپوخ تدبیرداسې وگنئ چې هیڅ نه شته زه به ستاسې له خوا ټول دځنگل اوسیدونکي راټول کړم او تاسې به دواگوپرتخت کښینوي ، اوددوی خویوهم پریښودل نه دې په کار چې بل ته اوبه ورکړي بیالږ چپ شوچې پرانگ څه وایي . ماخوهرڅه اوس درې وړې کول خوستامشورې راته په تول پوره ښکاري ، هرڅه به په خپله اوپه یوه فکرسم شي، داچې تاپرځان دومره تکلیفونه تیرکړی اوزه بی خبره دي له دومره لوې پیښې خبرکړم اوس نو ستاویل اومامل .

دوه مخی گیدرچې پوره ویره ورسره وه پرانگ ته يې ويل ((تاسې هیڅ تشویش مه کوئ تاسې اوس آرام وکړئ زه ځم حالات څارم.

دریمه برخه

گیدړیا په مکړدلیوانو خواته ورغی گوري چې دځنگله ټول لیوان راټول شوې کله چې دی ورنږدې شواودمشرلیوه سترگې پرې ولگیدې :

سترگې مې ستا په لور څلور شوې

څلوراته شوي اته شپاړس شوې مینه!

له ځایه اوچت راولاړ شواو دگیدرمخې ته راروان شو گیدړچې دلیوه قدرداني ولیده خپل قدمونه یې لوی کړل اوځان یې لیوه ته ورساوه .

لیوه : ډیروخت دې تیرکه ټول لیوان راغلي ټول خبرشوي اوستاسې دراتلولارې موڅارلې (زړه) مې وچې یودرولیرم بیامې ویل هسې نه چې څوک خبرنه شي اوپلان شنډنه شي ځکه دویم ډیرکم عقلان دي اویونیم که ستاسې غوندې هوښیار اووطن پرست وي .

گیدړبیامن من غوښې واخیستې اوویل یې اوس نوکه خپروي میله تودیري په غوړوکې به مې شپي وي دچا خبره له خوښیو په جاموکې نه ځایده .

گیدړ : جنابه بخښنه غواړم اورچې ولگیري دوچوله غمه په کې لاندې ام سوځي دسرونو لوبې دي دټال کیدوسبب داوماتراوسه په همدې فکر کاوه چې څه باید وکړو ، وخت ډیرحساس دی موږ باید یوه شیبه هم عبث نه کړو اوس هغه وخت رارسیدلی چې پلرونو، نیکونواوحتی موږورته ، شیبې شمیرلې خوافسوس په هغو ملگرو چې په دغو ټاکونکیو شیبولاوس هم خبرنه دي .

لیوه : نه نه غم مه کوه ماتول لیوان خبرکړي ډاډه اوسئ واړه زاړه ټول راغلي ځکه دادویوکس کارنه دی ډزې په کراره نه کیږي بیادشمني کول انقلاب راوستل څه اسانه خبره نه ده .

ددې خبرې سره گیدړ بیامن من غوښې واخیستې اوپه زړه کې یې پټ شکر ویست چې ټول دمخې راغلي ، نن به یې دسرونو منارۍ گورم که خپروي .

گیدړ : ټول کارونه به آسانه شي زه پوره ډاډمن یم چې زموږ په یووالي به ټول ظالمان وړک شي .

لیوه : منم چې زموږ قوت به ظالمان چپه کړي خودانور خواران چې تل زموږ له خوا داړل شوي اوخوړل شوي دوی به څنگه په ځان راټول کړو هغوی خوله موږ (ځناورو) نه ویريږي .

گیدر : نه نه مامخکې وویل چې هیڅ تشویش نه شته یواځې لویه ستونزه دظالمانو نسکورول دي پاتې شول دانوردوی ، ته به اعلان وکړو چې نه یواځې زموږ له خوړلواوداړلو په امان شول بلکه د کور ، ډوډۍ او.... غم یې هم موږ خورو گوره چې بیا ټول زموږ تابع اوملاترې کيږي اوکه نه ، نوې نوې پروجې اونوې خبرې به هرڅه نوي کړي ،

ورته به ووايو چې نورنوهرخوک پوهيږي اوخپل کاريې زموږ په پاچايۍ کې په چابنديزنه شته هرڅه چې کوي خود اختيار ه دي، هرڅوک به یې خپله گټي اوخپله څټي هيڅوک دبل چادکاراو خولو تويولو نه شي اخيستلای، ډوډۍ او..... دابه زموږ لومړنی شعاروي

اودابه هم روته اعلان کړو چې څوک له هيچانه شي ويريدلای. په تيره چې لاپه سترگونه ليدلی کيږي اونه پرې لاس وهل کيږي داټولې زړې اوږې مفهومه خبرې به ختمې کړو .

ټول بايد چې زموږ اطاعت وکړي اوکه ويرېږي هم بايد زموږ نه وورېږي ځکه چې هرڅه کولای شو. ټول قوت مو په لاس کې اودځنگل ټول وسايل مويه اختيارکې دي .

جناب مشر صيب دهرڅه زيربناء اقتصاددی څوک به بيانروي چې زموږ خلاف آن په خپل زړه کې خلاف خبره تيره کړي،

ددبډو خاوندان به يومخ ختم شي، خان، خانۍ، اوځان ځانۍ به ام يومخ په اوبو لاو (لاهو) کړو، هيڅوک بيا دومره نرنه وينم چې موږ ته بريټې تاوې کړي .

هوتاسې بيخي بي غمه شئ زه به تاسو ته ټول نظام برابر کړم فقط چې ستاسې اجازه وي سرکوزی (خوگ) به زموږ ددولت لپاره يوه لويه اومفصله کړنلاره اواساس نامه جوړه کړي اوهم دارنگه به دمخالفينو دټکونې اوله منځه وړنې لپاره يوه ښه اومنظمه وحشتناکه اردوهم جوړه کړو چې په تشکيل کې به یې په خپله لیوان ، سپي اودځنگل نورمخلص داړه ماران اوغابور تنظيم کړو .

ليوه دې ټولو خيال پلووته سربسوراوه اومسکي ، مسکي کيده دگيدر ويناچې تمامه شوه ، ليوه بيا وخندل اوويې ويل (ډير هوښيار يې اوياخو خبروې ، دغه ټولې خبرې چې تاويلې مافکر

کاوه چې مادرته ټکي په ټکي ويلي وي په دې ځای کې ليوه ته مخکنۍ خبره ورياده شوه چې سودايې په کې بنده وه خپلې خبرې يې غوڅې کړې اوله گيدرنه يې پوښتنه وکړه، رښتيا تاويل ما خوب ليدلی زما سوداوه ښه شوه چې راياده شوه لمړی راته خوب بيان کړه بيا به گورو .

هغه چې وايي درواغجن حافظه نه لري له گيدرنه هم دخوب ليدل هيروخوددې له پاره چې په دې حساس وخت کې دليوه شک پيدانه شي ژرېې کړه هودرنه وایم ښه شوه چې تارايدکړ که رښتيادرنه ووايم اصلاً زه همدې خوب دومره زړورکړم !

خوب وينم چې دځنگل سرداران ټول په درانه خوب بیده وېي سخت ژمی وي په آسمان کې تورې تورې وریځې اوږي راوړي اوټول وطن په واورو تګ سپین وي اوزه سخت تېری یم اوبه مې لټولې خوااوشاټولې واورې وې اوزه ورو ورو دچینې غاړې ته روان وم چې هلته گرمې اوبه وځکم په دې وخت کې لیوه پرې غږ وکړنو بیا ؟

گیدر : بیاصیب گرمواوبوته ونه رسیدم اوهمداسې تېری راپورته شوم .

لیوه : ستادې انصاف روزي شي ماویل چې تابه څنگه خوب لیدلی وي؟

گیدر : نه صیب تاسې پونه شوی دخوب ماناته گوره ستاسې چې هرڅه نظروي مگر زمالپاره دغه خوب یونوی زیری راکوي .

لیوه : دڅه شي زیری ؟

گیدر : دیویدلون اودداسې اوښتون چې زموږ اوستاسې په کې پوره گټه ده بیا به داخلې غټې غټې بریتې تاوو اوبې غمه به گرځو .

ددې خبرو سره لیوه بیا چورت واخیست ټول خوب ورته په رښتیا ډیر خوندورښکاریده خوچې دگیدرتېري راپاڅیدلوته به یې پام شو بیا به یې بریتان زوړند اویوڅه شک به واخست ژربه یې په زړه تیرکړه : خیرکه هرڅه وي په گیدرپه وي .

لیوه : پروگرام څنگه دی ؟

گیدر : هرڅه تیارټول کارونه جوړ دي مگر زه تاسې سره یوه وروستی مشوره کول غواړم .

دواړه له نورولږ راجلاشول .

دلیوه په زړه چې دقدرت لمبې بلې وې تادي یې وه چې ژرځان دلیوه نه دپاچا په نوم ونوموي مگر دگیدرپه زړه چې دقهر اوکسات لمبې بلې وې بیابل شان وې .

گیدر : هرڅه خلاص دي داسې فکروکړئ چې تاسې سرله همدغه شیبې دځنگل عام اوتام واکدار یاست خوزماپه نظریو ډیرکوچنی اوناچیزه کارپاتې دی چې دهغه وروسته به زه درته دبریاوو مبارکي اودعاکوم

لیوه په سودا کې شو .

لیوه : راته وایه چې خلاص یې کړو ؟ !

گیدر : درټل شوي پاچایوکوچنی زوی پاتې دی .

ليوه : كه دې خوشه وي دپړانگانونه به يې مخکې کړو.

گيدړ : نه صيب زه خوپه هرکارکې ډير فکر کوم ځکه ستاسې ناکامي زموږ ناکامي اوناښودې ده اوس خوموږ نوک او اوږی يوهڅه بايد په دقت وشي .

ليوه : وخت نږدی ستاسې څه خيال دی ؟

گيدړ : مشوره زما داسې خوښگه ده داخو هسې هم هيڅ نه شي کولای يعنې زموږ دخوځښت مخه نه شي نيولای ، زه وایم له وژلو به يې تير شو ژوندی به يې په مړوحساب کړو

ليوه : اوهغه څنگه ؟

گيدړ : عزت به ترې واخلو اوسپک به يې کړو، فقط تاسې مې خبرکړئ نورې غمه شه .

نور وخت نه ضايع کوو اوس داوخت رارسيدلی چې تاسې ټول ليوان په يوه ځای کې راټول کړئ زه ځم چې گيدړانوته وظيفه ورکړم چې دځنگل ټول اوسيدونکي ستاسې په حضور کې راټول اوملا ترمواعلان کړي.

څلورمه برخه

څومره په ما گران دي د اشنا لیده

لاړمه اوس راغلمه اوس بیا ځمه

گیدر : په نیولي نیولي ساپرانگ ته ځان ورساوه پړانگ چې دگیدردراتلو په لارکې سترگې ښځې وې دگیدرپه لیدو یې غاړه تازه کړه .

پړانگ : څنگه سانیولی اوتروړ ښکارې ؟

گیدر : سردارجنګل تاته لوگی شم ترورپه دې یم چې دلیوانو بې حیایي مې ژړوي . .

پړانگ : تاوڅارل څه غواړي !

گیدر : پلاربه مې هم تروریرې څومره ژر چې کیږي پړانگان خبرکړه هغوی ټول راټول شوي اوساعت گړۍ دځنګل له ټولو اوسیدونکیونه دپاچاهۍ ملاتړ اوبیعت غواړي ، هلې څومره ژر چې کیدلای شي زموږله وسې خو همدومره منډې کیدلای شي چې کووېې جنګ اودلیوانو ماتول نوستاسې کاردی ای کاش چې څه زموږدلاسه پوره وای بیابنه تاسې لیدل وای خوافسوس تشه لاسه ته مې دښمن یې زور موپرې برنه دی اوستاسې خویوولیدلی اومات غاښ هم ورته کافي دی .

دپړانگ په زړه نورې هم داوړلمبې بلې شوې .

پړانگ : ستاسې بلاهم ترې خلاصه ده غم یې مه کوه ډیر ژربه خبرشې چې ځنګل له لیوانو اوداړه مارانونه پاک شو .

مسته دې تازه گرځي غم یې دلا لي په سر

گیدر د لیوانو په دغوکړو باندې په ښکاره ځان ډیر

خواشینۍ اوخپه ښوده خوپه زړه کې پرې لوی اخترو او ویل یې

توره دې لا لا وهي مړۍ دې عبدالله وهي

که خیر وي هرڅه به تیارپه تیاره راپاتې وي واه واه یولاس او دوه مخونه .

پړانگ : ستاسې دغه همکاري اوخواوړي به هیڅ کله هم هیږه نه کړوبلکې دنیکه مرغه زموږ په دربارکې تاسې دتل لپاره ځای پیدا کړ .

گیدړ : مننه داستاسې پیرزوینه ده گنې موږ اوسوړواډیر واټن منځ کې دی خوبیا هم ستاسې په لطف هرڅه کیدوني دي ډاډه اوسئ چې زموږ ټول قوم درسره ولاړ اودامو په ځان گڼلې که اړتیا شوه خپله وینه به هم ستاسې له سره قربان کړو. او ښایې زما په قربانۍ به جوړې پوه شوی یاست ماخپل سر په لاس کې ونیوه اوستاسې دپوره معلوماتو په خاطر دهغوی تورمخوځالمانو پلو ورغلم ترڅودوروستي پراودټاکلوله پاره پوره اوسوچه معلومات راوړم چې ددې کارتصوړپه وینه څه چې په خوب کې هم مانه شو کولای .

پرانگ : مننه ، مننه ، منويې اونن به زه هم ستاسې ددې میرانې په مقابل کې تاسې ته په خپل څنگ کې دتل له پاره ځای درکړم اوزموږ په سیوري کې موچې هرڅه غوښتل په ازاده ډول یې کولای شئ .

گیدړ : کورمو ودان چې موږ ذلیلا نو ته په خپل سیوري کې ځای راکوئ همداستاسې مشري، شفقت اوخواخوږي په ډاگه کوي که رښتیا ووايم ځنگل ستاسې په واکمنۍ ښه ښکاري چې له اصله او پلارنیکه موکړې ، پاتې شول دا نور لیونیان دوی په ځان خاندی اوپه خپل ژوندانه تنگ شوي اوداسې ښکاري چې پرته له مرگه به هیڅ بل شی په لاس رانه وړي . .

یواځې همدومره شیبې لپاتې دي چې نورملگري خبراودلیوانو جرړې وویستل شي موږ لاس په دعاوستاسې دبري په هیله یو.

پنځمه برخه:

دا کاروان په شا نه ځي

ځي د کهکشان په لور

ليوان ټول راتول شوي وواوزويې جوړ کړي وتل دې وي اونه دې وي چغې اودخوبسي اتنونه يې کول اوويل يې موږ به دظالم په سرو وينو سور انقلاب راولو ، موږ نورنه ويرېږو دخولې کلپونه مو مات اوسکوت موختم کړي اوموږ ډاډه يوچې زموږ انقلاب په شانه تلونکي ، شکست ناپزيردي موږ سره داوولس زور دی اودغه زور ورسيلاب ته هيڅ څوک نه شي مخې ته راتلاي ، موږ په خپله لوی طاقت يواوېل طاقت نه شو منلای .

مشرليوه چې دالويه اجتماع وليده ځان ترې ورك شواوراتول شوې قوم ته يې وويل :

ددغه لوی ځنگله ددردفرد وطن پرست په تيره بيا تا سو خوارانو نه چې تل مودارتجاع اودتيررژيم داستبداد دلاسه زيات زجرويستلی اوستم موليدلی دی او په بيلابيلو نومونوټکول شوی یاست ،

تاسې ته دزړه له کومې دسترانقلاب مبارکي وایم !

تاسې پوهيږئ اوبلکې وموليدل چې پخوادځنگل واک ديوظالم په لاس کې وهرځه چې يې غوښتل هغه يې کول اونورتول دځنگل اوسيدنکي يې له پامه غورځولي ومگر نن تاسې ټول اولس ددې شاهد یاست چې موږ ځان واکمن نه بولو بلکې تاسې ټول دخپل وجودغري بولو داچې دغه دخوارانو زيارکښانو انقلاب دی موږ پيلې ده چې دځينو کارونو او نومونووياړهم ستاسو خوارانو اوغريبانو په نوم کړو. چې دهغې جملې نه به زه يو.دوه اوس تاسوته په گوته کړم او..... بيا .

لومړۍ ټاکنه : تاسو ته جوته ده چې په دغه لوی ځنگل کې له گيدړه خوارمگرهونسياراپوه بل څوک نشته موږ دخپلې سالمې پالسي له مخې هغه ته په مجلس کې ځای ورکړاودمشاورپه توگه دتل لپاره زموږپه کابينه کې وټاکل شو،

دويمه بيلگه : تاسې به اوريدلي وي چې وايي چيرې چې کاروي هغه په چاري کاروي تاسې وگورئ زموږ دځنگله غوايان څومره زحمت اوباسي داسې نه چې تاسې اويادانورزحمت کسان نه یاست بلکې دټولو په نسبت چې سخت اوډيرکارکوي هغه غوايان دي ، نوله همدې امله زه لا زمه گنم اوستاسو څخه هيله کوم چې زموږ دغه ستراووياړمن انقلاب دهمدغه وياړلي خواراو زحمتکش په نوم يادکړئ .

ستاسو رژيم به دگران ځنگل دپرمختيااولوپتيااوداولس دارامۍ په لارکې پراخه هلې ځلې پيل کړي اومثبت گامونه به هم اوچت کړي ، موږ تشې وعدې نه کووېلکې په عمل کې به داجوته کړو چې دځنگل دآبادۍ له پاره کار

کوالېته زموږ زیاته پاملرنه به دځنگل دهغه شمیراولس اوسیموته وي چې زیات محروم ساتل شوي اوډیر زیات ستم یې لیدلی وي .

دځنگله له میړني اوقهرمان اولس څخه زماهیله داده چې دژړه له کومې دخپل دغه دولت ملاتړوکړې اوله موږ سره همکاري وکړې ، په هغو پروژوکې چې دستاسونوی دولت به یې دځنگل دسمسورتیاله پاره ترلاس لاندې نیسي ، جدي اوفعاله ونډه واخلي ، دانقلاب دمترقي هدفونو ترسره کیدوکې دژړه له کومې زیار وباسی اوپرې نږدې چې داوولس ماتې خوړونکې دښمنان دخپلې بې شرمانه توطیو سره دستاسو ترمینځ بی اتفاقی واچوي اوپه خپله ترې گټه واخلي ، باید وویل شي چې ستاسو دولت دځنگل دملي اقلیتونو له ټولو ولسونو سره دهغوی دطبقاتي موقف له مخې چال چلند کوي نه دنژاداوپوټکي ؟!

زموږ دانقلاب دښمنان زموږ انقلابي دولت نه شي تحمل کولای له دې امله چې زموږ انقلابي دولت دکارگرانو ، اوزیارکښو پرگنو څرگندوی دی ، دخیتورو فیوډالانو دطبقاتي ستمگرانو اواستثمار گرانو دگټو اودهغوی چې هرڅه دمیم زما ټول یې زما په وزن گردانوي ضد وي .

اوبښایې دښمنان داتورهه ولگوي چې موږ ستاسې دعقیدوي او فکري لاروخلاف یونه موږ په ډاگه وایو چې هرسړی پیدادی خپل خپل کارلره کنه ؟!

موږدهیچاوهیڅ کارمخالف نه یو ، هرڅوک چې هرڅه غواړي په آزاده او دیموکراتیکه فضاء کې یې کولای شي - موږهیچاته غړوندی نه اچوو مطلقه آزاد اوخوداختیار یاست هر څه چې غواړئ پرته دهربندیزې سرتو رسولی شئ زموږ دولت هر ډول تنگ نظري غندي اوهیچاته به اجازه ورنه کړو چې دچاپه شخصیاتوکې لاس ووهي؟! اوپه دې باید هم پوه شو چې دغه ستردوران جوړونکی انقلاب مفت او وړیا لاس ته نه دی راغلی .

اودملي ضد رژیمونواودتیرو ظالمانوپه خلاف چې دپیړیو پیړیو راپدې خوايې زموږ پرولس باندې بې رحمانه ظلم اوستم کړی دی خپلې پرله پسې اوبې امانه مبارزې پیل کړې اوبالاخره مو دغه فرعونې مانی رانسکوره کړه .

گرانو! ستاسو انقلابي دولت به په هیچاپورې اړه نه لري ستاسو دولت به میراثي دولت نه وي چې څوتنه دځنگل تش په نوم سرداران دهغه واکداري کوي .

بلکې له دې وروسته به ستاسو ددولت اداره کوونکي دځنگل په ملیونوته شریف میړني اولسپال وي .

ستاسو ددولت مشرتوب به دکار گري طبقې دځنگلي ولس په دیموکراتیک گوند پورې اړه ولري نه په هغه اودغه قوي اوکمزروي توروواسپین پورې ستاسو دانقلابي دولت غړي به دځنگله دبیلایلو قومونو اوسیموڅخه وي دسیاست اوپوهې له مخې به نه وي مقرر کړی شوي بلکې دهغوی دمقریدو معیاربه گوندي کارروپه گوند کې

زيارگال ، وطن پرستي اوفداکاري اودهغوی له بيلابيلو گوندي مبارزو نتيجه وي که چيرته دگوند اودولت کوم غړی په هرمقام کې چې وي دگوند اود انقلابي دولت داصولو اومقرراتو څخه سرغړوي سملاسي به جزاورکړی شي دځنگله ټول اوسيدونکي مجبور اومکلف دی چې زموږ دانقلابي قوانينو اوفرامينو احترام وکړي اوپه هرصورت کې يې ومني اودمخالفت په صورت کې به ټولو ته دسر په کاسه کې اوبه ورکوو؟!

چې نوروته عبرت شي ، دامهمه نه ده چې هغه يوکس وي اوکه په زرهاوو وي ، ټول به دسوتي په زور لاري ته راولو اويابه پرې هديرې ډکوو .

پرانگ چې دپرانگانو اوليوانو پسې ولاړ ، گيدرهم له ډيرې خوښی خپلو گيدرانونته ولاړ ټول يې راټول اوخپله وينا يې داسې پيل کړه ،

ای زمابي اتفاقه ، په خوب ویده اوبه ځان مين قومه !

ترخوبه دبل لاس لاندې ژوند کوو ، ترخوبه مودتمې اوهيلې ځنځيرونه په غاړه کې وي اخرخومره ظلم ، ستم نارواهرڅه يوحد لري ، ترکومه به دبل څپيرې اوزموږ مخونه وي ، زه نه پوهيږم چې موږ په کومه ورځ پيداشوي يوچې ازلي بدبخته يو ، ستاسې دزغم کاسی به کله ډکيږي ؟

ای زماډيريو ، پيريو بدبخت اودلتی اوبې ننگی په خوب ویده قومه!

تاسې به دغلامی هنکړی کله اوځنگه ماتوی؟

اي زما دگلونو په څير دانه دانه ميړونو تاسې به کله په يوه تار پييل کيږئ او په يوه خوله يوه غږ اويوگزاربه دظلم مانۍ نسکوروئ .

تاسې به کله تاريخ جوړوئ اوتاسې به کله ځان دگيدړپه نوم نه بلکې ديواتل اوسربندونکی قوم په نوم په دانورو ظالمانو پيژنئ ؟

زه خو وایم چې دبل دلاس لاندې دزرکاله پاچاهی نه ي وساعت دآزادی ژوندغوره اوبهتردی ، دنورودمينت دغوږو ، زيږو نه دخپل همت سپوره توره ډيره ښه ده ،

زه وایم نن موږ ډيرخوش بخته يوله نيکمرغه ښه موقع په لاس راغلې راځئ چې ټول يوموتی په يوه لاره روان اودیوه مشر کشران شواودلوی ځنگل په تاريخ کې ځانته ددغو نورو قومونو په څير يونوی اوشکلی باب پرانيزو .

اوریدلي به مووي چې وایي :

به هرکارکه همت بسته گردد اگرخاری بودگلدسته گردد

تاسې وگورئ زموږ په ځنگله کې ترټولو کوچنی او کمزوری موجود مېرېان دي هغوی دخپلې خیتې اهل اوعیال دنفقې له پاره شپه او ورځ په ځان یوه کړې ، باران ، رڼا او تیاروته هم نه گورې او په هر حال کې دخپل همت او مټ په برکت ځانونه په خپله ساتي اوزموږ غوندې دخیتو دوزخونه دنورو په پاتې شوونو نه ډکوي .

په خوانی نکل دی وایي چې یوه ورځ اوبن فکر وکړ چې ددومره غټوالي ، قوت اولوروالي سره به ترڅه وخته دانسان غلامي کوي او په لسگونو او سلگونو به یوه مزې پيلي دیوه کوچني خړه پسې روان وي په هغه کې دغه فکر اوزرورتیا یوعجیبه انقلاب راوست ټول په یوه خوله اویوه واردانسانانو په مقابل کې راپاڅیدل ډیر شمیر انسانان یې تر پښواوسینولاندې کړل اویو شمیر ترې ایله په تیښته بریالي شول او په دې توگه اوبنانو آزادي ترلاسه کړه دامې په دې پورې وکړه چې موږ ته هرڅه په خپله برابر شوي زه فقط ستاسې بیدارول غواړم .

اوپه دې ډاډه یم هرڅه چې پېښېږي زموږ په گټه دي هره ډله زموږ تابعداره ده . زما داحسان لاندې دي ، زه فقط تاسې ځیرول ، زړور ول ، یوموتی کول اودیوه مشرکشران کول غواړم که مو همت دلایسه ورنه کړوگنۍ چې داهرڅه به خیالي نه بلکې عملي به وي . نوبیازیری درکوم چې هرڅه مومبارک شه .

ټولو مشرگیدپته په غاړه کې امیلونه اوگلان اچول اویا به یې له خوښۍ اتڼونه کول ډول ، ډول نارې اوسورې وې اویوبل ته یې دمبارکۍ نارې وهلې چې دربار موخپل شوهرڅه موخپل شول اوس به دځنگل ډیرلوی ، لوی ځناوران موږ ته سلامگي راځي ، موږ له ویشه په تالاخوښ یودهر یوه بری زموږ بری دی په یوه غشي ډوه ښکاره اوبه یوه خپیره دوه مخونه ټول مواخته کړل چې بدغواړي په بدواوړي اوس مواوربل کړی که خیروي .

ټول به په کې سوځي شکر چې تورمخولیوانو بې شرمه سپیواو نه خلاص شوو، داټول ویارډمشرملگري دی هرڅوک دې داسې مشران ولري، بیابه ټولو غږ کړ، موږ پرې ویارو موږ پرې ویارو ، بیابه یې دمشرپه ویارډاړې اومښوکې وجنگولې اوغږ به یې کړژوندی وي ملگری فالانی تل دې وي زموږ

گیدر چې خپل ډیروخت یې په غاروکې تیرکړی و اوهرڅه یې په ځان درولي و اوس یې چې ارمان په پوره کیدوښکاریده دی هم له ډیرې خوښۍ نه مستۍ راخیستی ودمینې ، محبت اودعشق لمبې یې اوس په نفس بلې شوې وې نور ونارې وهلې اودی له خپلې مینې سره دعشق په سیندلاهوو .

شپږمه برخه:

ډيرې شپې ورځې تيرې شوې زمري له بې هوشۍ نه په سد شوی واودزخمونوځولې يې هم يوڅه سره ورغلې وې چې له غاره رابهر شواودی لاهغلته وچې درد به واخيست گيدړته به توراوشين شو اوله ځان سره به يې ويل خدای (ج) به مې ښه کړي زه به تاناځوانه سره گورم .

څه ټپونو پریشانې کړې واوڅه يې گډوډ خوبونه ليدل .

يوه شپه يې خپل ماشوم اومعصوم بچۍ په خوب کې لیده چې گيدړ يې لکۍ پورته کړې اوسپکاوی يې کوي .

له همدغې شيبې وروسته غار خوندورنه کړ رابهر شواورساخيلې خيلخانې ته ورغی .

بچي دپلار په ليدو هيڅ خوښي ونه کړه اودسترگوپه کاسوکې يې اوښکې ډنډوې .

زمري پوښو چې څه پيښه خوشته .

زمري سم له واره دځنگل ټول اوسيدونکی راټول کړل اواعلان يې کړه چې :

زما دزوی سپکاوی چاکړی :

زه يې زړورتيا منم، انعام ورکوم هرچا چې دغه لوی جراث کړی دغه زړوتيا او جراث يې دستايلودی خپله پاچاهي ستاسې ټولو حاضرینو په مخ کې دهغه په نوم کوم .

گيدړ چې په زړه خوړلې وه دلته يې يوواریا غوښتل چې دخپل بام واروې په بل واچوي په ځنگ کې يې ناست خړه ته پام شوژر يې ورته غوړ کې وويل ((چې پورته شه همدادې وخت دی ووايه چې دا کارماکړی ، پاچابه شې ، زموږ دټولو پاچا .

بې عقله خرهم پرته دکوم فکر اوسنجشه پورته شو اوغږ يې وکړ :

((ای حاضرینو تاسې دې خبرشئ چې دا کارماکړی))

داساعت خوزمري له خدايه غوښته سم دلاسه يې خر میدان ته راکش اوټولوته يې وويل يو، يو راځئ اوپر دغه باندي سپريرئ دپاچاامروهریوپه واروار راته اوپه خړه سپريده دگيدړ وارچې راغی خرډير ستومانه شوی وسرپې څه له سترپااوڅه له شرمه زوړنداجولی وفکر يې کاوه چې په څه غم واوښت .

گيدړ چې ورنږدې شو ورته يې په غوړ کې وويل پورته گوره اوس چې پاچاشوې موږ خوارانوته نه گورې همداوخت وچې زمري ته دگيدړ په ليدو دهغه پخواني چلونه اومکرونه ورپه زړه شول زغم يې تمام شو اوپه دواړو يې ورغرم کړ .

د ليکوال نور اثار

- 1 د از مېښت ډولۍ (دلنډو کيسو ټولگه) چاپ
- 2 رڼې اوښکې (دشعرونو ټولگه) چاپ
- 3 د ځنگل ځناور همد اثر (تاريخي کيسه) چاپ
- 4 دوې خبرې (تاريخی ناول) ناچاپ
- 5 سيندپه منگوټي کې د (استاد صميم ليکنې) //
- 6 سپين شعرونه (ادبي ټوټې سپين شعرونه غزلې)
- 7 دريم عمر : (تاريخي يادښتونه اوڅيړنې)
- 8 ځان پېې :